

[Aksel Møller.]

Det stråler ud af den økonomiske årsoversigts sidste kapitler, at regeringen mener, at staten ved udlån har en udvej til en forøget finansiering af industrien. Jeg indrømmer, at det er klart, at industrien er den faktor, som vi må gøre os håb om at se udviklet til en sådan størrelse, at der virkelig kan være tale om at absorbere et betydeligt antal af det voksende antal unge, men det ser ud for mig, når jeg læser årsoversigten, som om regeringen forestiller sig, at det finansieringsproblem, som opstår, og som opgøres til mellem 600 og 800 mill. kr. årligt, skal løses ved at udlåne statsmidler til en lavere rente end markedsrenten. Det betyder altså en voksende afhængighed af staten og den til enhver tid siddende regering. Det kan ikke komme bag på nogen af os, at dette grundsynspunkt er den høje regerings, og det vil formentlig heller ikke komme bag på den, at vi fra konservativ side ikke finder det rimeligt at støtte den i en sådan politik.

Når man tænker på, at vi i øjeblikket beskatter vore aktieselskaber med 370 mill. kr. om året, forekommer det mig, at en af de veje, man kunne gå for at få den investeringsudvidelse, som man påkalder og finder nødvendig, dog måtte være at begynde med at ændre skattepolitikken her i landet, således at det blev muligt for erhvervene helt eller i alt fald i endnu højere grad at kunne selvfinansiere den investeringsudvidelse, som det af samfundsmæssige grunde er nødvendigt at opnå.

Der er kun een trøsterig bemærkning i den økonomiske årsoversigt, forsåvidt angår denne side af sagen. Det erkendes der — hvis jeg må tillade mig et kort citat —

„Det lader sig ikke på forhånd afgøre, hvor i industrien de store udvidelsesmuligheder vil komme til at foreligge“.

Det er så sandt, som det er sagt. Det er formentlig kun erhvervene selv, der efterhånden kan give udtryk for, hvor disse udvidelsesmuligheder ligger. Det vil efter min mening være ganske fejlagtigt at tro, at man ved en rentedifferentieringspolitik kunne sikre sig imod en fejlinvestering. Hvis den højttærede økonomiminister vil granske udviklingen på boligbyggeriets område, vil han se, at den politik, der gik ud på at

låne penge ud til lavere rente end markedsrenten, har ikke gjort boligbyggeriets økonomi økonomisk. Den har efter al sandsynlighed i væsentlig grad bidraget til, at fortjenesterne er gået andre steder hen og ikke er blevet en støtte til en lavere husleje for dem, der skulle bo i de pågældende boliger.

Vor hovedvanskelighed her i landet er jo at parre den høje beskæftigelse med en solid valutabalance. Det er mit parti sig ganske bevidst, og vi vil gerne bidrage til, at en politik føres, som støtter disse synspunkter, indenfor hvad der er rimeligt. Mit parti har et åbent blik for, at hjemlig produktion kan spare køb i fremmed valuta, alt under forudsætning af, at den hjemlige produktion er konkurrencedygtig på rimelige konkurrencevilkår. Vi er derfor fortsat tilhængere af, at antidumping- og toldproblemerne løses under den fortsatte liberalisering. Derfor beklager vi også, at toldlovsforslaget fra i fjor ikke blev gennemført, og vi mener, at de betragtninger, som årsoversigten gør gældende over „Nogle hovedproblemer for Danmarks økonomi i de kommende år“, er udfærdigede uden erkendelse af også denne side af vort lands fremtidige politik.

Jeg kan ikke undlade ved denne lejlighed at henlede opmærksomheden på, at spørgsmålet om fejlagtig investering har et videresigte end til blot at dreje sig om spørgsmålet om, hvorvidt enkelte erhverv eller virksomheder modtager midler til opbygning af deres virksomhed, og hvorvidt det derefter viser sig, at disse midler er anvendt i en forkert retning. Der er også et større og langt vigtigere problem, der sorterer under begrebet mulig fejlagtig investering. Det er den udstykningspolitik, vi har fulgt i den sidste tid. Jeg beder den høje regering udtale sig om, hvorvidt den har gjort sig bekendt med, hvad der er fremkommet fra professor Jørgen Dich med rod i beregninger foretaget på Aarhus Universitet om den befolkningsmæssige udvikling på landet og om muligheden af, at befolkningen der vil have ungdom nok til at overtage de allerede bestående brug. Det forekommer mig at være en yderst vigtig sag af hensyn til den nærmeste tids lovgivning at få at vide, om regeringen vil overveje, hvad der ligger heri af mulige fejlinvesteringer.